तैत्तिरीय-ब्राह्मणभाष्ये

तृतीयकाण्डे सप्तमप्रपाठके

प्रथमोऽनुवाकः ।

हरिः ॐ ।

यस्य निश्वसितं वेदा यो वेदेभ्योऽखिलं जगत्।
निर्ममे तमहं वन्दे विद्यातीर्थमहेश्वरम् ॥
कथितं पाशुकं हौत्रं षष्ठे पूर्व्वप्रपाठके।
प्रपाठके सप्तमेऽस्मिंन्नच्छिद्रं काण्डमुच्यते ॥
प्रायश्चित्तेन मन्त्रैश्च यज्ञच्छिद्रं प्रपूर्य्यते।
तत्सर्व्वमुक्तमत्रेति काण्डमच्छिद्रमीरितं ॥

तत्राद्येनानुवाकत्रयेण प्रायश्चित्तमुच्यते । उपरितनैरेकादशभिरनुवाकैस्तत्र तत्रापेक्षिता मन्त्रा उच्यन्ते । तत्र प्रथमानुवाके दर्शपौर्णमासविषयाणि कानिचिदुच्यन्ते। यदुक्तं सूत्रकारेण, तुभ्यं ता अङ्गिरस्तमेत्यन्वाहिताग्निः प्रयास्यन् जुहुयात् पृथगरणीध्वग्नीन् समारोप्य प्रयाति यत्र वसेत्तदेतामिष्टिꣳ सꣳस्थापयेदिति। तमेनं होमं विधत्ते। "सर्व्वान् वा एषोऽग्नौ कामान् प्रवेशयति । योऽग्नीनन्वाधाय व्रतमुपैति। स यदनिष्ट्वा प्रयायात्। अकामप्रीता एनं कामानानुप्रयायुः। अतेजा अवीर्य्यः स्यात्। स जुहुयात्। तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम्। विश्वाः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिर इति। कामानेवास्मिन्दधाति। कामप्रीता एनं कामा